

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm Simonis Innocentißimi Pueri, Tridentini, à Iudæis, anno Domini
1475. sæuißimè trucidati. Authore Iohanne Matthia Tiberino Medico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Carceri mā-
cipantur.

cultu glorianur, violentas immanium ferarum
incurfiones nequaquā formidaturos. Vnde pro
fecto tum ipfum Præfidem, tum illos qui cum eo
erant, in repentinam admirationem tradūcentes,
exemplò in carcerem contruduntur.

Octo mar-
tyres, vno
die necātur.

Non multis diebus pōst, alij duo fuere in eorū
numerum adscripti, vnus qui acerba & varia tor-
menta, propter fidei suæ confessionē, varijs tem-
poribus ostentatam, antea exhaustisset, Agapius
nomine, alter qui res ad corporis vsum necessa-
rias, illis martyribus subministrasset, Dionysius
appellatus. Omnes isti octo numero, vno die,
nempè vigesimo quarto mensis Dyftri, hoc est, ad
nonum Kalendas Aprilis, in ipsa Cæsarea securi
perculsi obeunt.

Vide Czf.
Bar. in not.
Mart. Rom.

MARTTRIVM SIMONIS INNO-
centissimi Pueri, Tridentini, à Iudæis, anno Domini
1475. fauissimè trucidati. Authore Iohanne
Matthia Tiberino Medico.

34. Martij,

Iudæi, Chri-
stianis quā
perniciōsi.

I O H A N N E S Matthias Tiberinus, Senatui po-
puloque Brixiano salutem. Rem miram, qualē
à passione Domini, ad hæc vsque tempora nul-
la vnquam ætas audiuit, ad vos scribo. Crudeles
Iudæi non solūm res Christianorum rabiosa vfu-
rarum fame consumunt, sed in capita nostra per-
niciemque coniurati, filiorum nostrorum viuo
sanguine pascuntur. Nuper in ciuitate Tridenti-
na, tres familiæ Iudæorum confedebant, quorum
capita fuere Tobias, Angelus, & Samuel; Hi ea in
hebdomade, quam nos sanctam appellamus, die
Martis, 12. Calend. April. anno incarnati Verbi, se-
ptuagesimo quinto, suprā millenum quatercen-
tenum, conuenerunt in domum Samuelis, vbi sy-
nagoga & eorum templum, spectandi gratia vi-
tulum

tulum viuentem, qui ad eos ea luce de Leuigi pa-
go delatus erat. Et dum inter se plurima vario
sermone conferrent, Angelus hanc rabido fudit
de pectore vocem; In ista parasceue & carnes &
pifces abundè nobis sunt; Vnum tantum nobis
deest. Respondit Samuel; & quid tibi deficit? Túc
coniectis oculis ad inuicem, taciti intellexerunt,
quod de Christiano infante immoládo loquere-
tur, quem in contemptum Domini nostri Iesu
Christi maciát atrociter, & exhausto sanguine,
vescentes in azimis suis, à fetore quo grauitè o-
lent, Christiano se cruore præseruant; Huncque
suum appellant Ioël, id est, Iubileum. Die autem
Iouis omnes in synagoga congregati, ad Tobi-
am dixerunt; Animaduertimus neminem plus
votis nostris posse satisfacere quàm te, quotidie
enim cum Christicolis versaris, & penè omnes
tibi familiares sunt. Negat Tobias, & periculum
in negotio multis assignat rationibus. At illi suis
eum execrationibus astringunt, & nisi pareat, mi-
nantur se illi perpetuo interdicturos Synagoga.
Tobias videns omnes in eum conspirasse, & præ-
mium sibi iam fore propositum cæca auri cupidine
captus, Aggrediar, inquit, libenter, Patres, pro-
uinciam hanc. Verum vt nostis, pauper sum ego,
& ad commodè viuendum ars mea non sufficit.
Responderunt omnes; Adfer puerum huè, nulla
enim vnquam erga te nos arguet ingratitude. Túc
ad Samuelem conuersus proditor, inquit; Nulla
clauè postes tui concludátur, vt si mihi quisquam
oportunè contigerit, intro possim illum leuiter
impellere. Et transactis vesperis egressus, cœpit
totam viciniam solus obambulare. Postquam ve-
ro locum illum attigit, quem Fostatam vo-
citant incolæ, insignem puerum ante fo-

Iudzi in pa-
rasceue ma-
ciant Chri-
stianos pu-
eros.

Tobias se
recipit, pu-
erum Chri-
stianum suf-
furaturum.

Vuu
res

Tobias in-
fantem blā-
dus abducit.

res patris super ligno sedentem conspexit, nomine Simonem, qui nondum viginti nouem menses natus, aded formosus erat in cunctis, vt in eo non comprehenderetur, quod iure reprehendi posset. Et accedens, lustrat neminem in puerum advertere. Porrigit digitum Tobias blā- dus infanti. Speciosus puer, benignus vt erat & facilis candida manu capit molliter indicem. Procedit, sequiturque puer non passibus æquis. Cumque genitoris sedem pertransisset proditor, rabida dextra præsatis manum infantis pulcher- rimam, & nunc illum trahit, & nunc mollia ter- ga pulsans genibus impellit. Tunc respiciens pu- er, cepit cum lacrymis pios extollere vagitus, & dulce matris inuocare nomen. Exanimatus illico proditor, denarium extraxit Argenteum, & por- rigens infanti, illum blando sermone compes- cuit; tali itaque capta occasione in domum Samuelis puerulum detulit. Hic Samuel, velut Tigris expectans ad sanguinem, corripiens pue- rum, ocius in suum thalamum sustulit. Prætereo hic quanta tunc dracones illi affecti sint læticia; Vlulabant ficcis faucibus, super Christianum sanguinem Et ne puer peregrino loco deterritus, clamorem effunderet, alij porrigebant Vuas, alij poma, alij res alias, quibus vt plurimum infantes delectantur, donec silente puero, dies se cum no- ste coniungeret. Interea genitrix eius Maria, pue- rum vt vidit abesse, nec solito eum apud vicinos offendit, percusso pectore, vna cum coniuge An- drea, totam per ciuitatem explorabat infantem. Pueri & omnes apud iudæos illum inquirendum asserebant, & nisi de medio nox repente vix ab- stulisset, ad iudæos vertissent iter, vnde collapsis tenebris impulsis, flentes amarè, domum sese re- ceperunt.

Tempus

Tempus erat quo prima quies humana reficit pectora, atque quiescebant voces hominumque canumque. Tunc crudelis Barbatuſ Moyses, vna cum reliquis atrocissimis Iudæis benignum illum deportantes infantem, ingressi sunt vestibulum, quod cum primis synagoga foribus adiungitur; ibique in scamno iuxta caminum residens, puerum suis genibus excepit. Porro circumfusi omnes vellem ei ad umbilicum & cubitos vsque, verso ordine detraxerunt, colligentesque fluentem tunicam, succinxerunt lateri ita vt à fœmore vsque ad talos detractis caligis nudaretur; & apprehendens sudarium Samuel, quod eius pendebat à ciagulo, colloque circumuoluens comprimebat puerum, ne vagitus effunderet, alij vero manus pedesque continebant.

Atrocissima innocenti pueri excarnificatio.

Tunc producto Moyses cultro, summum virgæ perforauit infantis; correptaque forfice, coepit maxillam dexteram iuxta mentum dilaniare, & particulam carnis abscissam in parato ibi cratere reposuit. Colligebant astates sacrum sanguinem, & alterno ordine forfice porrecta, quilibet sibi frustulum viuæ carnis excindecbat. Sic fecerunt omnes primi, donec vulnus oui rotunditatem multum excéderet. Et si quando cedente laqueo puer gutture perstrepebat, admotis crebrò manibus ad os, illum crudeliter suffocabant. Hoc Moyses ita peracto, dexteram tibiam confestim eleuauit infantis, eamque suis super genibus statuens, aggreditur exteriorem partem, quæ inter cauillam & cruris musculum interiaceret, similiter eodè ferro conuelleret, & capta forfice vicissim carnè viuam, viuo cum sanguine lacerabant. Postmodum squissimus senex ille, tãti sceleris caput, semimortuum erigens infatè, petijt Samuel

Scindunt Iudæi particulam maxilla pueri.

Vuu 2 lem

Acubus totum parvuli corpus foratur.

Decedit è vita S. Puer.

Latantur cum male fecerint, & exultant in rebus pessimis.

lem à sinistris pueri secum confidere; & uterque sanctissima illius brachia, instar crucifixi violenter extendentes, hortabantur reliquos, ut sacrum illud corpus duris acubus infoderent. Collecti ergo omnes circum, incipientes à vertice usque ad plantas illum densis ictibus perforabant, dicentes: Tolle Iesse mina elle parichief elle passusen pegmalen: quod est: sicut Iesum Deum Christianorum, qui nihil est, trucidemus istum: sic inimici nostri confundantur in æternum. Iam plusquam per horam miserandus puer terribili durauerat in supplicio, & interdicto spiritu, lapsis viribus deficiebat, attollens graues oculos in cælum, superos aduocare videbatur in testes, & inclinato capite, sanctum Domino reddidit spiritum, purpureus velati flos cum succisus aratro, languescit moriens, lapsoque papauera collo, demisere caput, pluuia cum forte grauantur. Tunc Moyses & omnes reliqui, oculos & palmas eleuantes in cœlum, egere gratias Deo, quod de Christianis vindictam simul & sacrificium obtulissent; relictoque illic corpore, cum plausu summo per tecta discurrentes, ineffabilem lætitiã se percepisse demonstrarunt. Et descendentes ad cœnath, seruis præcepit Samuel, ut sub cadis vinarijs illud occulerent; Timebãt enim proclamationes Ancistitis, & crebrescente in eos magis magisque fama, ne furore populi capti & cæsi ad torturam subito traherentur. Altero die qui passionem Domini cunctis in Christum creditibus ad memoriã reuocat, restrictis labentibus in Urbem fluiijs, parentes infantis, vna cum cohorte prætoria vbicunque quærentes, non inuenerunt eum. Die autem sabbathi conuenientes Iudæi in synagoga cunctis cernentibus,

cada-

cadauer super almomor extenderunt; est enim
almomor mensa quædam ante Altare, vbi Psal-
mos, Antiphonas, Hymnosque decantant; perfe-
ctisque orationibus suis, rursus in eodem loco
reposerunt corpus. Tertio vero die qui sanctum
pascha Christi fidelibus attulerat, vt presenterunt
Iudæi omnium penè mentes in eos esse suspensas,
inito consilio libratisque multorum opinioni-
bus, dixerunt; Projiciamus istud vestitum in flu-
men, quod nostra subterfluit domo, & euntes ad
Pontificem, dicamus quoniam illud in domum
nostram aqua deduxit, & crate ferrea retentum,
non potuit vnà cum flumine delabi. Talibus visis,
nemo credit Iudæos puerum extinxisse. Placuit
omnibus sententia; & ascendens ad Pontificem
proditor, rerum seriem eo quo fuerat institutum
ordine pandit. Tunc gavisus Pontifex, prætorem
& præfectum Tridentinæ ciuitatis illic vbi iace-
bat puer, iussit secum accedere: quem extractum
pannis inuolutum, annotatis diligenter vulneri-
bus, in Basilica S. Petri collocauerunt; vbi maxi-
ma populorum, laguentiumque consumente fre-
quentia, multis maximisque in dies fulget mira-
culis. Ecce Christiane, Iesum inter latrones rur-
sus crucifixum. Ecce quid facerent Iudæi, si inter
Christi fideles haberent Imperium. Gloriosus Si-
mon, virgo, & Martyr, & innocens vix ab lactatus,
& cuius lingua nondum humanum sonabat elo-
quium, in contemptum nostræ fidei, à Iudæis ex-
tensus est in cruce. Natus est Simon, de quo Agi-
mus die Veneris 6. Kalend. Decemb. Anno 1472.
ex Andrea & Maria parentibus pauperrimis, D.
Iohanne Hinderbach quarto Pontifice, & Domi-
no Tridentino imperante foeliciter. Ob quod
scelus, Iudæi omnes à maiore vsque ad minorem,

Consilium
Iudæorum
vanum.

S. pueri cor-
pus, multis
claret mira-
culis.

Iudæi omnes in
carce-

1050 ORATIO S. IOAN. CHRYSOST.
carceres cō-
iecti. carceribus catenisque constricti sunt, inde prius
non recessuri, quam debitas pœnas luant.

SANCTI IOANNIS CHRYSOSTO-
mi, Archiepiscopi Constantinopolitani, in San-
ctissima Dei genitricis Annunciatio-
nem. Oratio.

25. Martij.

Gabriel An-
gelus cur
missus ad
Virginem.

Rursus lætitiæ nunciij, rursus libertatis Indi-
cia, rursus reuocatio, rursus reditus, rur-
sum gaudia, rursus à seruitute liberatio.
Angelus cum virgine loquitur, quoniam serpens
cum muliere locutus fuerat. Sexto, inquit, Mensē
missus est Angelus Gabriel à Deo ad virginem de-
sponsatam viro. Missus est Gabriel, vt totius mun-
di salutem nunciaret. Missus est Gabriel, vt scri-
ptum reuocationis Adam referret. Missus est Ga-
briel ad virginem, vt mulieris dedecus, in honorē
conuerteret. Missus est Gabriel, vt puro sponso
thalamum pararet. Missus est Gabriel, vt inter
Creatorem & creaturam sponsalia celebraret.
Missus est Gabriel, ad animatum palatium Regis
Angelorum: Missus est Gabriel ad virginem de-
sponsatam quidem Ioseph, sed seruata filio Dei.
Missus est seruus incorporuus, ad virginem im-
maculatam. Missus est à peccato integer, ad cor-
ruptionis expertem. Missus est lucernæ splendor,
qui iustitiæ solem nunciaret. Missus est nitor Au-
roræ, qui diei lumen præcurreret. Missus est Ga-
briel, vt ostenderet eum qui est in sinu patris, in
matris etiā vlnis gestari. Missus est Gabriel, vt
indicaret qui est in folio, in spelunca etiā iacere.
Missus est miles, qui Imperatoris Mysterium pro-
mulgaret. Mysterium quod fide cognoscitur, &
curiositate non inuenitur. Mysterium adorandū,
non